DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XI. ZATURDAG den 23sten AUGUSTUS, 1823. N. 33

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z M den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WM. LEE.

Den 18den Augustus 1823

VAN wege Zyne Excellentie den Schoutbynacht, Gouverneur dezer eilanden, wordt hierby bekend gemaakt dat er op aanstaanden Zondag den 24sten dezer zynde de geboorte dag van Zyne Majesteit onzen zeer geliefden en geëerbiedigden Koning, te twaalf ure des middags, audientie op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, zal verleend worden, na het afloopen der hooge plegtigheden van dien dag, welke aanvang zullen nemen met de Godsdienst oefening in al de Kerken in deze Kolonie, te beginnen des morgens te negen ure en te eindigen te half elf ure.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Den 9den Augustus 1823.

DE Gouvernements Secretaris op dit eiland die door Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur dezer eilanden belast is met de invordering van alle aan het Fonds tot vernietiging der bewyzen van de afgekeurde Johannissen verschuldigde gelden, spruitende uit de belastingen op eig ndommen en consumtie, als hiertoe geautoriseerd zynde roept by deze op, al de genen die aan het gemelde Fonds wegens de voorzeide belastingen verschuldigd zyn om uiterlyk vóór of op den 30sten der aanstaande maand September ter Gouvernements Secretary, van des morgens te acht tot s'namiddags te drie ure, uitgezonderd op zon-en-feestdagen, betaling te komen doen op reçuen welke door hem Gouvernements Secretaris onder zyne handteekening zullen worden afgegeven, zullende de zoodanigen welke daaraan in gebreken blyven, na den gemelden tyd zonder eenig verder uitstel door regtsmiddelen tot betaling worden genood zaakt.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Vermits het nu bÿ ondervinding gebleken is noodig te zÿn eene pœnaliteit vast te stellen op het verzuim van inklaringen welke van alle binnen deze haven aangekomen koopvaardÿ schepen en vaartuigen, ingevolge Artikel 1 van het Reglement ter Regeling van den Handel en de Scheepvaart alhier, binnen acht en veertig uren sedert derzelver arrivement, ter Secretarÿ des eilands moeten worden gedaan.

Is goedgevonden en verstaan: te bepalen zoo als hierbÿ wordt bepaald: dat, bÿ verzuim van eenig schipper om binnen den bÿ het voormelde artikel bepaalden termÿn inklaring van zÿn onderhebbend vaartuig te doen, een zoodanig vaartuig na dien termÿn, ten koste van hetzelve, voor het Fort Amsterdam zal worden gebragt om aldaar te leggen; en dat de legessen van den daarop gestelden ondervisitateur als dan van den eersten dag af dubbel zullen moeten worden betaald zoo lang als dezelve op het vaartuig zal moeten verblÿven; voorts nog dat, bÿ aldien de schipper, desniettegenstaande, in gebreken blÿft de inklaring te doen, dezelve na verloop van twee maal acht en veertig uren sedert deszelfs arrivement binnen deze haven, bovendien nog verbeuren zal eene boete van twee honderd pezos van achten ten behoeve van den Raad Fiscaal, den Opper Visitateur en de Koloniale Kas, elk voor een derde daarvan; zullende het vaartuig mede voor die boete zoo wel als voor de legessen en kosten voormeld executabel zÿn; en in geval het niet noodig mogt geweest zÿn daarop verhaal te hebben, zal hetzelve echter niet buiten custodie van het Officie Fiscaal gesteld worden alvorens de inklaring daarvan gedaan en de verdere kosten betaald zullen zÿn, wordende de Havenmeester gelast om alle noodige hulp aan den Opper Visitateur tot het verhalen des vaartuigs te verleenen.

Gedaan op Curaçao den 31sten Julÿ 1823, het tiende jaar van Z. M.'s regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, den 4den Augustus daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

UIT EL COLOMBIANO.

KONGRES.

Bogota, 23sten Juny.

De Senaat en de Kamer der Vertegenwoordigers in het Kongres vergaderd zynde:

HEBBEN IN OVERWEGING GENOMEN;

1sten Dat eene talryke en aan het grondgebied van den staat gepaste bevolking de grondlage zyns voorspoeds en grootheid is.

2dens. Dat de bevolking van Colombia, die nooit met de groote uitgestrektheid lands in evenredigheid stond, hetwelk toe te schryven is aan de barbaarsche grondbeginzelen zyner onderdrukkers, in het begin door het uitroeijen der Indianen, naderhand door het verbod om vreemde natien daarop toetelaten onlangs nog zeer verminderd is door eenen oorlog zonder kwartier verleening en de verwoesting sedert dertien jaren.

3dens. Dat de vruchtbaarheid van het land, het gezonde klimaat, de overvloed van onbebouwd land en de edelmoedige inrigtingen van de Republiek een talryke emigratie van naarstige en nuttige vreemdelingen veroorloven en vereischen, die door het bevorderen van hun eigen voorspoed, den bloei van deze natie mogen bevorderen, zoo is besloten gelyk by dezen besloten worden:

Art. 1. Dat de uitvoerende magt uit hoofde van het regt aan haar door de konstitutie en de wetten verleend en uit hoofde der oogmerken in dit besluit bepaald, dadelyk de overkomst van vreemdelingen uit Europa en Noord Amerika zal begunstigen.

Art. 2. Tot dit einde kan zy over twee tot drie milioenen fanegas* land beschikken, die aan den staat toebehooren, en zal over dezelven op zoodanige wyze beschikken, zoo als zy het dienstig zal oordeelen, maar zonder het regt om aan eene familie meer dan twee honderd fanegas toetestaan.

Art. 3. In het uitdeelen van de voornoemde gronden is de uitvoerende magt niet verbonden, aan de byzondere artikelen van de wet van den 11den October, van het jaar 11, dewelke de prys en de gebruiken bepalen, die aan den overdragt van onbebouwde gronden moeten in acht genomen worden.

Art 4. De uitvoerende magt zal de noodige regeling maken aangaande de plaatselyke ligging, de gezellige instellingen en andere zoodanige beslissende zaken die by de emigratie van vreemdelingen noodig zyn, zoo wel als de voorregten die de vreemdelingen zullen genieten.

Art 5. Alle zoodanige individuen of familien zullen van het oogenblik af dat zy zich op het grondgebied van Colombia ter woon nederzetten, als genaturalizeerde burgers aangemerkt worden en burger regten genieten, uitgezonderd die genen die volgens de konstitutie by geboorte burgers zyn, of die slechts voor een zeker aantal jaren in het grondgebied zich nedergezet hebben.

Art 6. De uitvoerende magt zal byzonder oplettend zyn dat deze vreemdelingen geheel of grootendeels uit arbeidslieden of handwerkslieden bestaan, en zy zal aan de naaste zitting der wetgevende magt verslag doen van de maatregelen die zy tot het uitvoeren van dit besluit genomen heeft

Gegeven te Bogota den zevenden Juny, een duizend acht hondert en drie en twintig—het dertiende harer onafhankelykheid—De vice president van den senaat, Jeromino Torres.—De secretaris van de Kamer der Vertegenwoordigers, Domingo Caicedo.—De secretaris van den senaat, Antonio José Caro.—De secretaris van de Kamer, Pedro de Herrera.—In het paleis van Bogota, den 11den Juny 1823—13.—Dat het ten uitvoer gebragt worde, Francisco Paula de Santanter. Van wegens Z. E den vice president van de Republiek, op last van de uitvoerende magt, de secretaris van den staat en het huizelyk departement.

JOSE MANUEL RESTREPO.

* Een fanega is zoo veel als vyf Engelsche morgen lands.

GOUVERNEMENTS BESLUIT.

Francisco de Paula Santander, generaal van divisie der armee van Colombia, vice president belast met de uitvoerende magt:

De uitvoerende magt door de wet van den 7den dezer geregtigd zynde, om de emigratie van vreemdelingen te bevorderen, en onder hen 2 of 3 millioenen fanegas land onder daarin voorschrevene wet te verdeelen, heeft goedgevonden het volgende te besluiten:

Art 1 Ieder vreemdeling die ingevolge der voorgaande wet in Colombia gronden wenscht te bekomen, zal zich by den gouverneur of den intendant van die provincie waarin hy die vergunning wenscht te bekomen tervoegen, verklarende tot welke natie hy behoort, het getal zyner familie, zyn beroep of bediening en het gene hy voornemens is in het vervolg uitteoeffenen.

Art. 2. De gouverneur of intendant zal hem de plaats waarin de onbebouwde landeryen liggen aanwyzen, ten einde hy kan kiezen waar hy de vergunning wil hebben; na dezelve bepaald is zal het land door een daartoe geregtigd persoon gemeten worden, die door den gouverneur en intendant zal worden benoemd, (tot er provinciele land officieren aangesteld worden) en een plan van die plaatsen zal by mogelykheid ontworpen worden.

Art. 3. Als deze schikkingen afgedaan zynde zal de vreemdeling zyne [illegible] doen overeenkomstig de hoedanigheid van het land, bepalende het getal fanegas die hy hebben wil, en in hoeveel tyd hy beginnen zal dezelve te bebouwen. De gouverneur of intendant zal de dokumenten met zyne gedachten daarover aan de uitvoerende magt zenden. Na bevinding van zaken zal het opperste gouvernement de landeryen of weigeren of toestaan op zoodanige voorwaarden als het goedvindt, en in het laatste geval zal aan den gouverneur of intendant van de provincie eene order toegezonden worden om bezit en regt van aanspraak aan hem of hun die het toegestaan is te geven.

Art. 4 De aan den waardeerder of andere personen, gebezigd in tot het rooyen van het land verschuldigde kosten, zamen met de kosten tot het opmaken van verdragschriften, &c. &c. zullen uit de waarde van het land betaald worden, indien hetzelve verkocht wordt; Wanneer het door het gouvernement geschonken wordt, zullen deze door den vreemdeling die zich verbonden heeft vergoed worden; maar op geene wyze zullen door gouverneurs, regters of anderen tot het maken dezer schikkingen aangestelde personen belooningen ontvangen worden, en de geschriften moeten officieel aan het gouvernement in gezonden worden.

Art. 5. Het gouvernement de voordeelen in aanmerking nemende, die door het nederzetten eenes vreemdelings in de Republiek voor dezelve daaruit voortvloeyen, wegens zyn beroep handel of ambacht dat hy uitoeffent, zal hem zoodanige voorregten toestaan als het gepast vindt en die overeenkomstig der konstitutie en de wetten van Colombia zyn.

Art. 6. De gouverneurs en intendanten van provincien zullen bewerkstelligen dat de beste landeryen en in de nabuurschap van havens en vaarbare rivieren het eerst door vreemdelinlingen die in Colombia komen bevolkt worden, en de bevolking op verhevene en gezonde plekken plaatsen. Ook zullen zy plannen ontwerpen op welke wyze zy denken dat volkplantingen kunnen daargesteld worden.

Art. 7. Zy worden wel byzonderlyk gelast om de nieuwe kolonisten te beschermen, hen by alle voorkomende gelegenheden de stipte geregtigheid doen wedervaren, hen alien mogelyken bystand verleenen en hun uiterste gezag in het werkstellen om deze volkplanting tot volkomenheid te brengen.

Art. 8. De secretaris van staat en het huizelyk departement is met de uitvoering van dit besluit belast.

Gegeven in het paleis van het gouvernement van Colombia te Bogota op den achtienden Juny een duizend acht honderd en drie en twintig—13

FRANCISCO DE PAULA SANTANDER.

Van wegens zyne excellentie den vice president van de Republiek

JOSE MANUEL RESTREPO.

Sec. van staat en het huizelyk departement.

Fiscaal's Kantoor, den 22sten Augustus 1823

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 16, en
De Ronde Broden 17 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd,
Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 22sten Augustus 1823.

TE KOOP TEN PAKHUIZE VAN
J J POOL

VOOR billyke pryzen, MAIS—ARAK—RUM—SALAADOLY—BEST NETGAREN—PAPIER—PENNEN—LYEN—PLANKEN, &c. &c &c.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

16	golet	Tyger, Nocetos,	St. Thomas
18	——	Adm. van der Capellen, Pontilius,	St. Domingo
	bark	Pieter, Mora,	Porto Rico
	brik	Anna Elizabeth, Hamilton,	N. York
	golet	Maria, Barthelote,	St Domingo
	——	Argus, Lawyer,	Providence
19	bark	Pieternella, Wouters,	Porto Rico
	golet	Diana, Crinalovichy,	Margarita
20.	——	Maria, Jansen,	La Guayra
	——	Maria Catharina, Dammers,	Sp. kust
21.	brik	Rebecca & Sally, Auger.	New York
	golet	Helena, Ettino,	St. Jans baai
	——	Volador, Yriarte,	Puerto Cabello
22.	——	Maria, Chirino	Porto Rico

UITGEKLARD—AUGUSTUS

21.	brik	Matteawan, Coffin,	New York
	golet	Diana, Crinalovichy,	Spaansche kust

De Fransche fregatten de Thetis en Constance, van 44 stukken ieder, kommodore Bougenville en kapitein St. Simon Rousray, vertrokken op Donderdag namiddag naar La Guayra.

Wy zyn vriendelyk met Caracas nieuwspapieren tot den 13den dezer begunstigd, uit dewelken wy de volgende uittreksels gemaakt hebben:—

Uit brieven van Margarita van den 30sten ll. vernemen wy, dat het nationale schip "Esperanza," een 64tiger, van de Nedeslanden op dat eiland aangekomen is, en voor onze armee aan boord heeft 20 000 wapen rustingen en 10.000 montering stukken. Dit is een der schepen die door den overledenen Heer Zea voor de Republiek gekocht zyn, en indien hare uitrusting en andere noodwendigheden naar hare groote berekend zyn, dan blyft er geen twyfel meer over, of wy hebben de middelen in handen om de zeemagt des vyands te vernielen.

Het fregat Venezuela zeilde op den 14den dezer van La Guayra, om zich by de Esperanza te vervoegen.

De bark Charles, van 18 stukken, kwam op den 17den dezer van Engeland voor rekening van het Colombiaansche gouvernement te La Guayra aan. Dat vaartuig, is hetzelfde dat zoo als onze lezers zich herinneren zullen, voor eenige maanden te La Guayra aankwam, en dat wegens eenig misverstand terug gezonden werd.

Men zegt dat zy twee zeer schoone vaartuigen zyn, maar zeer zwak bemand.

PROKLAMATIE.

José Padilla van de Bevryders van Venezuela, en gedecoreerd met verscheidene onderscheiding teekens, brigadier generaal der armee van de Republiek, opperbevelhebber van het derde departement van de marine en van het eskader van verrigting van Zulia, &c. &c. &c

Aan alle bevelhebbers, officieren, zeelieden, en troepen van het eskader onder myn bevel.

Dappere Medgezellen!—Gy hebt het eskader van den vyand geheel overwonnen en vernield, uw dapperheid heeft geen voorbeeld, en de geheele wereld zal de heldhafte daden bewonderen waarmede uwe voetstappen in de Lagoen gekenmerkt zyn.

Kammeraden!—Gy hebt ten volle aan uwe belofte beantwoord, om aan myne zyde te over winnen of te sterven, zoo dat gy my niets meer te wenschen hebt overgelaten; als ooggetuige van uwe dapperheid en verachting voor den dood, zal ik altyd bereid zyn te bekennen dat myn grootste roem daarin bestaat U aangevoerd te hebben. Den 24sten July 1823 is de roemrykste dag die Colombia tot heden kent, de groote overwinning die gy over den vyand behaald hebt, is de zekere voorspelling van de bezitneming van Maracaybo door de wapenen van Colombia, en van de volkomene rust van het land.

Eeuwig durend lof aan de brave mannen die het gevaar trotseerden en den dood verachtende den vyand overtuigd hebben dat de zaak der vryheid die zy ondersteunden regtvaardig was

Eeuwige nagedachtenis en dankbaarheid onzer broederen die hun bloed op dien roemryken dag vergoten hebben.

Aan boord van de oorlogs brik Independencia in de haven van Altagracia, den 25sten July 1823 – 13. JOSE PADILLA.

Verleden Donderdag met de aankomst van een kano van Coro, hebben wy de volgende belangryke tyding ontvangen:—

KAPITULATIE VAN MARACAYBO.

Don José Ignasio Casas, ridder der nationale order van St. Jago, kolonel in dienst van Spanje, en luitenant kolonel Lino Lopez Quintana, in denzelven dienst in kwaliteit als gekommissioneerden, met de volle magt bekleedt van den opperbevelhebber van Costa Firma.—Jose Maria Delgado, luitenant kolonel van het battaljon van Zulia, en kapt. Jose Maria Urdaneta, gouvernement secretaris en intendent van het departement van Zulia, met gelyke magt bekleedt van den kommandant generaal en intendent van dezelve, gezamentlyk met den kommandant in chef van het derde departement der zeemagt van de Republiek van Colombia, gekommissioneerden aan de andere kant ten einde in eene eerlyke, menschlievende en welvoegelyke onderhandeling te treden tusschen de beide armëen. De beide partyen getroffen door den ellendigen toestand der stad van Maracaybo voor drie maanden lang verontrust door het Colombiaansche eskader in de Lagoen; de inwoners met hongersnood geplaagd; de huizen en gebouwen vernield in het bloedig gevecht van den 24sten July, de gekommissioneerden, bezield met de billykste en edelmoedigste gevoelens, ten gunste van deze ongelukkige stad en die genen die hulp verleend hebben aan de stryden de partyen, zyn onder de volgende voorwaarden overeengekomen als.

Art. 1. De stad Maracaybo het fort San Carlos in de Bar, en het grondgebied in het bezit der troepen van de Spaansche armée, zullen aan den bevelhebber van Colombia, belegeraar, in den staat waarin zy zyn overgeleverd worden.

2. Op dezelfde wyze zullen de gewapende vaartuigen liggende ten anker in deze baai aan den kommandant generaal van het Colombiaansche eskader overgeleverd worden.

3. De sergeanten, korporaals en soldaten inboorlingen van Amerika, die in dienst zyn in het Spaansche leger, en die vrywillig de banieren van Colombia verkiezen te volgen, kunnen het onverhinderd doen; de genen, die naar hunne woningen wenschen terug te keren, onder de waarborg welke dit verdrag hen verzekert, kunnen het tevens doen; maar die genen die getrouw aan het Spaansche gouvernement willen blyven, zullen als krygsgevangenen aangemerkt en behandeld worden, zonder verontrust te worden, onder de byzondere toezigt der gyzelaars waarvan hier nader zal gesproken worden, tot dat zy door gemeld gouvernement of magt hebbende zoude uitgewisseld zyn. Onder dit artikel worden de zeelieden begrepen

4. De bevelhebbers en officieren van welken rang zy ook mogen zyn, en hunne assistenten die uit de krygsgevangenen zullen gekozen worden, ingeval die welke zy thans hebben, hen niet vrywillig volgen willen; de sergeanten, korporaals en soldaten en Europeeers kunnen onder eede uit het Colombiaansche grondgebied vertrekken, om niet weder de wapens optevatten tegen Colombia, vóór en al eer zy niet uitgewisseld worden; onder dit artikel worden de Europesche muzikanten gerekend.

5. Het staatkundige bestuur der armee, namenlyk: artsen, priesters en die genen die in de wapenrustingen gebezigd worden, en hunne assistenten; de ontvanger van s'lands inkomsten en militaire administrateurs, en die welke in de termen van voorgaande artikel vallen, kunnen met hunne wapens, ekwipagien, vervoerbare eigendommen, dokumenten en huisgez'n vertrekken, blyvende de bevelvoerder der vaartuigen waarop zy vervoerd zullen worden, verantwoordelyk, om by hunne behoudene aankomst te Cuba alles aan elk eigenaar naauwkeuriglyk uitteleveren.

6. De bevelhebbr der kolonne van Zulia Don Antonio Leon met zyne officieren: de opperbevelhebber van de cabimas Pio Morales met de zyne, zullen in de termen van artikel 4 van dit verdrag vallen. De burgers welke zy gewapend hebben zullen tevens in het volgende artikel 9 begrepen worden.

7. De opperhoofden der Republiek van Colombia in dit departement, zullen dadelyk de benoodigde vaartuigen aanschaffen, ter overbrenging in veilige havens van het eiland Cuba, van de bevelhebbers, officieren, sergeanten en verdere manschappen der troepen welke de Spaansche armee en derzelver onderhoorigen uitmaken, waarvan de onkosten van transport en levensmiddelen op rekening der gemelde Republiek zullen gemaakt worden; en er zal gezorgd worden dat de officieren en opperhoofden door het scheepsvolk vooral geëerbiedigd worden volgens hun rang.

8. Al de burgers en inwoners van Maracaybo die verkiezen mogten met hun huisgezin en vervoerbare eigendommen naar het eiland Cuba overgebragt te worden, kunnen het overhinderd bewerkstelligd krygen, wordende de onkosten van transport en de benoodigde levensmiddelen voor rekening der Republiek gedaan.

9 De inboorlingen en inwoners van Maracaybo en derzelver provintien zullen ingevolge de beschermende wet der Republiek behandeld worden, welke ook zyn gedrag en gevoelens gedurende de bezitneming van dit land door de Spaansche troepen onder bevel van generaal Morales mogten geweest zyn, zullende alles voor altyd vergeten worden, en zyn persoon en goederen ten hoogste geëerbiedigd worden en hem alle regt laten wedervaren.

10 De Spaansche armée en verdere bedienden, en byzondere inwoners, waarvan in de voorgaande artikels gewag gemaakt worden, zullen aan deze kaai aan boord van de transport vaartuigen met hunne eigendommen ingescheept worden; en niet vóó één uur na dat zy vertrokken zyn zal de stad door de Colombiaansche land en zeemagt in bezit genomen worden.

11 De gekwetsten en zieken der Spanjaarden, welke zich in deze stad bevinden, en by mogelykheid kunnen ingescheept worden, zullen aan boord gebragt en met alle menschlievendheid en zorg behandeld worden; en die niet vervoerd kunnen worden zullen daar blyven en genezen, en met groote zorg opgepast worden, en hunne personen en ekwipagien geëerbiedigd, tot tyd en wyl dat hun toestand hen zal veroorlooven naar Cuba overgebragt te worden; hetgene ten uitvoer gebragt worden door de opperhoofden van dit departement, volgens dezelfde voorwaarden, welke voor de Spaansche troepen gemaakt zyn.

12 Al de bevelhebbers, officieren en Europeesche troepen der Spaansche armée, welke in het gevecht van den 24 ten ll. krygsgevangenen gemaakt zyn, en verkiezen mogten naar Cuba te vertrekken, zullen op dezelfde voorwaarden, betrekkelyk de troepen in het bezit van deze stad aangegaan overgebragt worden.

13 Er zullen van beide partyen twee bevelhebbers als gyzelaars gegeven worden ter nakoming van dit verdrag, de Spaansche zullen in deze hoofdstad blyven, en die van Colombia zullen naar Cuba vertrekken met de troepen der Spaansche armee, de eerste zullen hunne betaling van het Colombiaansche gouvernement ontvangen, en de laatste van het Spaansche.

14 Die genen onder de bevelhebbers, officieren of individuen der Spaansche troepen, welke gevangen mogten gemaakt worden, vechtende tegen de Republiek van Colombia, zonder uitgewisseld te zyn, zullen zonder aanzien van persoon met den dood gestraft worden.

15. Daar de Spaansche armee niet meer mondbehoeftens dan voor 3 dagen hebben, zal zy en allen die haar volgen door den Colombiaansche opperbevelhebber onderhouden worden, van den dag der ratifikatie van dit verdrag tot met derzelver aankomst te Cuba

16 Alle verschillen, welke zoude kunnen ontstaan over den waren inhoud der voorgaande artikels moeten altyd ten gunste der Spaansche armée en onderdanen van Spanje beslist worden.

17 De generaals van beide arméen, zullen onderling officieren benoemen welke de Amerikaansche troepen, waarvan in art. 3 gesproken wordt in kennis nemen; alsmede van de Europesche welke krygsgevangen van Colombia zyn, en waarvan in art. 12 melding gemaakt worden.

18 Dit traktaat zal binnen de 24 uren bekrachtigd en uitgewisseld worden, en zal zoodra hetzelve bekrachtigd en uitgewisseld is letterlyk naargekomen worden. In teeken der waarheid, hebben wy de ondergeteekenden hiervan twee eens uitlende geteekend in de stad van Maracaybo, den 3den Augustus 1823

JOSE IGNACIO CASAS.
LINO LOPES QUINTANA.
JOSE MARIA DELGADO.
JOSE URDANETA.

Dit traktaat is ten volle goedgekeurd en bekrachtigd door my als opperbevelhebber der Spaansche armee aan de kust, Hoofd Kwartier Maracaybo, den 3den Augustus 1823

FRANCISCO TOMAS MORALES.
JOSE ALVARO, Secretaris.

Privaat verdrag aangegaan tusschen de Spaansche en Colombiaansche gekommissioneerden, onder de voorwaarden waarop het algemeene verdrag vastgesteld is.

1ste. Al de private gewapende vaartuigen in de Lagoen, zullen overgeleverd worden in den staat waarin zy thans zyn, aan den bevelhebber van de Colombiaansche zeemagt, met de uitzondering van de schoener de Especuladora, dezelve zal ontwapend worden ter overvoering van den Spaanschen opperbevelhebber, zyne aide-camps en gevolg naar het eiland Cuba, met de benoodigde passen om niet aangehouden te worden van eenige Colombiaansche kruizer.

2de. De luitenant kolonel Jose Maria Delgado zal als gyzelaar aan boord van bovengemelde schoener vertrekken tot aan het fort San Carlos, alwaar hy zal blyven tot dat de Especuladora over de Bar zal gegaan zyn, wanneer hy toegestaan zal worden naar de armee te vertrekken.

3de Dit vaartuig en de personen welke zy naar Cuba zal overbrengen, zullen tergelyker tyd gereed zyn om te vertrekken, wanneer dit verdrag zal geteekend worden.

4de In de afwezendheid van den opperbevelhebber vervalt het bevel der armee op zyn tweede in bevel kolonel Narciso Lopez.

5de. Dit traktaat zal binnen de 24 uren geratificeerd, uitgewisseld en in werking gesteld worden zoodra hetzelve zal geteekend zyn.

JOSE IGNACIO CASAS.
LINO LOPES QUINTANA.
JOSE MARIA DELGADO.
JOSE URDANETA

Dit traktaat is ten volle goedgekeurd en geratificeerd door my, de opperbevelhebber der Spaansche armee aan de Vaste Kust. Hoofdkwartier Maracaybo, 3den Augustus 1823.

FRANCISCO TOMAS MORALES,
JOSE ALVARO, Secretaris.

OVERLEED—Op den morgen van den 17den dezer, in den ouderdom van 70 jaren, de Heer Cornelis Raven.

The French frigates Thetis and Constanse, of 44 guns each, commodore Bougenville, and capt St. Simon Rousray, sailed on Thursday afternoon for La Guayra.

We have been politely favored with the Caracas papers up to the 13th instant, from which we have made the following extracts:—

We learn by letters of the 30th ult. from Margarita, that the national ship "Esperanza," of 64 guns, had arrived at that island from Hol-

land, having on board twenty thousand stand of arms, and ten thousand suits of clothing for our army. This is one of the vessels purchased for the Republic, by the deceased Mr. Zea, and if she corresponds in equipment and other essentials to her size, we doubt not that the means are in our hands of annihilating the naval force of the enemy.

The frigate Venezuela sailed on the 14th inst. from La Guayra, to join the Esperanza at Margarita.

The bark Charles, of 18 guns, from England, arrived at La Guayra on the 17th instant for account of the Colombian government. This is the same vessel which, our readers may recollect, arrived in La Guayra for some months ago, and on account of some misunderstanding was sent back.

These are reported to be two very fine vessels, but weakly manned.

INTERESTING OFFICIAL CORRESPONDENCE BETWEEN COMMODORE LABORDE AND GENERAL PADILLA.

Lagoon of Maracaybo. June 17. 1823

The second chief of the Spanish naval forces in South America Don Angel Laborde, to Don José Padilla, commander of the Colombian flotilla in the Lagoon of Maracaybo.

Biassed by those constant principles which have directed my political and military conduct during my residence in the provinces of Venezuela: I have the honor to address Y. E. in conformity to the instructions which I am ordered by my paternal government to observe. I should in the very bottom of my heart regret, if Y. E. should suffer yourself blindly to mistake my intention, and to spurn the voice of reason and humanity, of which I am going to be the organ, with the honesty and truth which characterise me, and which I flatter myself sufficently to have manifested.

I beg leave to inform Y. E. that I am furnished with more than adequate means, to effect your total extermination, if prompted by either my desire or will; but I wish only to put an end to the scourges of war and to avoid the effusion of blood, in a case like this, when no other advantage can be derived by obstinacy, than to see it flow uselessly. I therefore, in preference to every thing, do hereby propose to Y. E. an honorable capitulation, assuring you, that if you surrender into my hands, the vessels under your command and, the speedy discomfiture and capture of which, I may by way of anticipation announce to you—I pledge myself on my part, that both yourself and all your subaltern officers will be left in the possession of your baggage, and as prisoners of war, will have the preference of being foremost in case of being exchanged; with a further promise that they will be duly transported in competent vessels to any of the ports at present under the dominion of your government.

This will be handed to you by an officer of our national navy, lieut. D Pablo Llanes, whom I have commissioned as a flag of truce to the intended effect. I question not, but Y. E. besides respecting the sacred character with which this officer is invested, will pay him all such attentions that may command my gratitude, and that you will avail yourself of the same opportunity to make me acquainted with your resolutions, which I wish may be accordant with my sentiments, hereby communicated to Y E at all events let it be known, that I have generously offered to you, the means to avert the evils which I foresee, and for the consequences of which you are alone responsible.

In the meantime I assure you of the sentiments of regard with which I pray the Almighty to preserve Y. E. many years.

ANGEL LABORDE.

ANSWER TO THE ABOVE.

Republic of Colombia.—Brigadier General José Padilla, of the order of Libertadores, condecorated with various marks of distinction, commander in chief of the squadron of Operations against Zulia, to the second chief of the Spanish naval forces, Don Angel Laborde.

If your excellency has been led by the principles adduced in your parliamentary official note, to make me the intimation referred to.—I on my part, cannot but feel myself stimulated by honor—that sacred bulwark radically implanted in my heart—to reply to Y. E. that I am very far from listening to the ephemeral reasonings brought forth by the expiring delirium of an agonizing foe.

I pant, Sir, to testify by my actions, the truth of my word. I regret, indeed, that the pernicious Tablazo prevents my doing so; but this much I may assure Y. E. that I will not give you the trouble to come out to a great distance from your moorings to receive my greetings, and that I would myself proceed on to the path of glory to meet you, if I could possibly carry it into effect, without having to unballast my vessels.

I do assure Y. E. that you are very much deceived by the insinuations of general Morales, the situation of this latter is such, that I could make to him the same intimation to surrender, as you have made to me. The whole of the lagoon and its coasts acknowledge and obey my government: I have at my command inexhaustible resources of every description: a strong army is moving on all sides to destroy the fainting remnant of deluded men who follow him—and it were strange indeed, that Y. E. thoroughly acquainted, as you must be, with the political situation of our respective governments, should overlook the justice of my cause,—bright as the light of day which shines over us all.

JOSE PADILLA.

PROCLAMATION.

José Padilla of the Libertadores of Venezuela, and decorated with various orders of distinction, brigadier general of the armies of the Republic, commander in chief of the third department of the marine, and of the squadron of operations of Zulia, &c. &c &c.

To all the chiefs, officers, sailors, and troops of the squadron under my command

Brave companions, you have completely conquered and destroyed the squadron of the enemy, your valour has no example, and the whole world will admire the heroic deeds by which your steps have been marked in this Lagoon.

Companions, you have so fully corresponded with the promises made to me to conquer, or to die by my side, that you have left me nothing more to wish for; an occular witness of your bravery and contempt of danger, I shall ever be ready to acknowledge that my greatest glory has been to command you The 24th of July 1823 has been the proudest day that Colombia has yet known, the great victory which you have obtained over the enemy, is a sure presage of the occupation of Maracaybo by the arms of the Republic, and the complete tranquility of our country.

Everlasting praise to the brave men who faced danger, and despising death made the tyrants know that the cause of liberty which they sustained was just.

Eternal memory and gratitude to our brothers who spilt their blood on this glorious day.

On board the brig of war Independiente, at anchor in the port of Altagracia. July 25 1823—13

JOSE PADILLA

By a canoe which arrived from Coro on Thursday last, we have received the following interesting intelligence:—

CAPITULATION OF MARACAYBO.

Don Jose Ignacio Casas, knight of the national order of St. Jago, and colonel in the armies of Spain, and colonel Lino Lopez Quintana lieutenant colonel of the same, in capacity of commissioners with full powers from the commander in chief of Costa Firme.—Jose Maria Delgado lieutenant colonel of the battalion of Zulia, and captain Jose Maria Urdaneta, secretary of the government and intendancy of the department of Zulia, with equal powers from the general commandant and intendant of the same, with the concurrence of the commander in chief of the third department of the marine of the Republic of Colombia, appointed commissioners for the purpose of entering into an honorable humane and decorous accommodation between the two armies, both parties feeling for the miserable situation of the city of Maracaybo, disturbed for three months by the Colombian squadron in the Lagoon, the inhabitants afflicted and tormented with hunger, and the houses and edifices dilapidated by the artillery, from the results of the bloody battle of the 24th of July, the commissioners being animated by the most just and generous sentiments in favor of this unfortunate city, and those who have been siding the billigerants, have agreed to the following articles, viz.

Art. 1. The city of Maracaybo, the fort of San Carlos in the Bar and the territory at present occupied by the troops belonging to the Spanish army, shall be delivered over to the Colombian chief in the same state, they now are.

2 The armed vessels in the Lagoon shall in the same manner be given over to the commander of the Colombian squadron.

3. The sergeants, corporals and privates, natives of America at present attached to the Spanish army, who would voluntarily serve under the Colombian banners, shall be admitted; those who would prefer being discharged and sent to their homes under the guarantee which this treaty affords them, may do so. And all such who may remain faithful to the Spanish government, shall be considered and treated as prisoners of war, unmolested under the special vigilance of the guarantee to be spoken of hereafter, until being duly exchanged by said government, the mariners included.

4. The chiefs and officers of whatever denomination and rank, and their assistants who shall be chosen from among the prisoners in case of their not being voluntarily followed by those they actually have. The sergeants, corporals and the privates, and all the Europeans may leave the territory of Colombia after having taken due oath not to take up arms against her, until regularly exchanged, the European musicians included.

5. The political department, of the army—namely: the physicians, clergymen, armourers and their assistants; the collectors of public revenues and commissaries of the army; with the individuals comprehended in the preceding article, shall be allowed to take with them their arms, baggage, moveable properties, papers, and their families; the commanders of vessels being held responsible for the scrupulous delivery of the same on their arrival at Cuba, to the respective owners.

6 The commandant of Zulia colonel D Antonio Leon and the chief of the cabimas Pio Morales with their officers, shall be comprehended in the 4th article of this treaty. The armed individuals heretofore serving under their command, shall be equally comprehended in the 9th article following.

7. The commanders of the Republic of Colombia in this departments, shall immediately furnish the required number of vessels to convey the chiefs, officers, non-commissioned officers and privates who compose the Spanish army, with their assistants, safely to the island of Cuba, at the sole expense of the Republic aforesaid and supply them with the necessary [illegible] accordingly; the Spanish chiefs and officers are to be treated on board with the decorum and regard due to their rank.

8 All such inhabitants of Maracaybo who may be willing to proceed to Cuba with their families and moveable properties, shall be at liberty to do so wholly at the expense of the Republican government.

9 The inhabitants of Maracaybo and its province shall be treated according to the protecting laws of Colombia, no matter what has been their former conduct and opinion, during the occupation of this city by the Spanish troops under general Morales; the same being from this moment buried in eternal oblivion, and their persons and properties shall be highly respected, in as much as they will have free access to the doors of justice, to prefer any just complaint they may have, before the legal authorities.

10. The Spanish army the civil officers and the inhabitants mentioned in the foregoing articles, shall embark at this wharf with the properties specified; and shall be [illegible] under weigh previous to this city being taken possession of by the troops and marines of Colombia.

11 The sick and wounded of the Spanish army now in this city, who are capable of embarking, shall be conducted and taken care of on board with all the humanity and kindness possible. Those whose situation does not allow them to leave these shores, will remain for the purpose of being cured and duly attended.—Their persons and baggage shall be respected, and they shall be sent to Cuba as soon as they are recovered, at the expense of the Republican government.

12 The European officers and troops of the Spanish army who have been made prisoners in the naval action of the 24th July, and are willing to go to Cuba, shall be allowed to do so, under the same terms and conditions stipulated for the troops who occupy this city.

13 On both sides two officers will be respectively given up as hostages, for the due fulfilment of this treaty; the Spanish ones will abide in this capital and the Colombians will proceed to Cuba with the Spanish troops; they shall receive their respective pay in the following manner, the former by the Colombian and the latter by the Spanish government.

14 Pain of death is declared against whomsoever, either chief, officer or private of the Spanish army, who shall be taken in arms against the Republic of Colombia, previous to being properly exchanged.

15. The Spanish army not having provisions for no more than three days, shall be supplied with every thing for its subsistence, and for the individuals who follow it, by the Colombian commander in chief, from the day of the ratification of this treaty until their arrival in Cuba.

16 Any doubts arising from any of the preceding articles shall be explained in behalf of the Spanish army and individuals.

17 The generals of both armies shall respectively appoint officers who will take cognizance of the American troops alluded to in the art. 3 of this treaty; likewise of the Europeans who are prisoners of war in Colombia, and to whom the 12th art of this treaty applies.

18. The present treaty shall be ratified and exchanged within 24 hours; and shall be literally binding, as soon as it is so ratified and exchanged. In witness whereof we the undersigned have signed two of the same tenor in the city of Maracaybo, August 3 1823

JOSE IGNACIO CASAS
LINO LOPES QUINTANA.
JOSE MARIA DELGADO.
JOSE URDANETA.

The present treaty is approved and ratified in all its parts by me as general in chief of the Spanish army on the main. Head quarter Maracaybo, August 3. 1823.

FRANCISCO TOMAS MORALES.
JOSE ALVARO. Secretary.

Private treaty agreed upon between the Spanish and Colombian commissioners, under the conditions whereof the general treaty has been stipulated.

1st. All the private armed vessels in this Lagoon, shall be given up, as they now are, to the commander of the Colombian navy, with the exception of the schooner Especuladora, which unarmed, with a Spanish crew and under Spanish color shall take the Spanish general in chief, his aid-de camps and retinue down to the island of Cuba; with the necessary pass, not to be detained by any Colombian cruizer.

2d. Lieutenant colonel José Maria Delgado will proceed in the schooner aforesaid as a guarantee to the individuals on board, as far as fort San Carlos where he is to remain until the Especuladora shall have got over the Bar, when he shall be suffered to return to the army.

3d. This vessel and the individuals she is going to take to Cuba, shall be ready to sail as soon as this treaty shall have been ratified.

4th. In the absence of the general in chief, the command of the army is to devolve on his second in command colonel Narciso Lopez.

5th. This present treaty shall be ratified and exchanged within 24 hours and put in vigor as soon as it is ratified.—Maracaybo, Aug. 3, 1823.

JOSE IGNACIO CASAS
JOSE MARIA DELGADO.
LINO LOPEZ QUINTANA.
JOSE URDANETA.

This present treaty is approved and ratified in all its parts by me, the general commander in chief of the Spanish army in Costa Firma.—Head-quarter Maracaybo, August 3. 1823.

FRANCISCO TOMAS MORALES.
JOSE ALVARO, Secretary.

LONDON.

The Moniteur, contains the following address of the grandees of Spain to the duke d'Angouleme on his coming among them to restore the old government :—

Address presented to his royal highness the duke d'Angouleme by the Grandezza of Spain.

"Monseigneur,—The undersigned would believe themselves unworthy of the name and titles which their fathers have transmitted to them, if they delayed for a single moment the respectful expression of their gratitude to your royal highness in the free manifestation of their firm and invariable sentiments towards their king and their country.

"The Grandezza of Spain feel themselves especially honoured by the duty which is imposed on them, of distinguishing themselves by the sacrifices which the safety and dignity of their legitimate sovereign demands, and the prosperity and glory of the loyal nation to whom their destinies and their interests are united.

"By a singular combination of circumstances, after one class has furnished the attendants (*le service*) fixed for the fatal journey of the august family of our sovereign, the presence of other Grandees at Sevile, or in the towns on the road, must be considered as useless to the interest of the king and the state, and perhaps are sure to give arms to the enemies of the good cause, or to weaken those with which they are attached.

"It is here, excellent prince, in the capital of the Spanish monarchy, where, as in its centre, the unsullied loyalty of the Spaniards to their king, and their profound respect for their laws and customs, have shown themselves, that we find the post of utility to objects so sacred, and of honour to ourselves.

"The faculty of lightening our oppressed hearts, of uniting our wishes and our efforts, to obtain a desired restoration, has been given us on this happy day, when he, who by love is the son, and by blood the heir of his most christian majesty, has appeared in this capital, surrounded by so many thousand brave men, and announcing to us the generous design *to restore liberty to our king, and to bring back among us order, peace, and justice.*

"These are the precious words of your royal highness: the oath which accompanies them is the august name of the Bourbons, so dear to France and to Spain

"We illustrious prince, take heaven to witness, and we invoke with noble boldness the remembrance of the fidelity and the patriotism of our ancestors, and our own conduct during the captivity of our king, as a pledge of the uniformity and the energy of the wishes which we form, that such great blessings may be soon restored, and for ever secured to this great nation, so unhappy in this last melancholy period, and so worthy of possessing them.

"Accomplish, Sir, accomplish speedily and happily your noble mission. *Unite the liberty of a king of your blood to the just hopes of a nation the friend of France.* May the united efforts of these two generous people produce their common good under a new and eternal bond of friendship! Let mean and fatal passions yield to beneficent concord. Let there be henceforth around the throne only one family, animated by the same spirit: let a happy and wise harmony be restored between the Spaniards and civilized nations of Europe. Far from the intrigues of an arbitrary state of government *(les intriguos d' un arbitraire,)* the forerunner of disasters, as from a destructive anarchy, may we, in a happier day, and may our children say with ineffable and durable joy :—King Ferdinand VII. a Bourbon, a captive in the palace of his ancestors, to the great grief of his faithful subjects, and the magnanimous Spanish nation, subjugated by a sinister faction, small in number, revert their liberty and their laws ; they behold the return of the beneficent and necessary yoke of a holy religion, of public morals, and the salutary empire of the laws, by the succour of France, under the direction of its august prince the duke d'Angouleme.

"We ourselves, or those who gave us existence, we were the witnesses, and desired to be partakers of this glorious enterprise, and offered from the bottom of our hearts, for its success, our fortunes, and our lives.

"God preserve your royal highness for a long series of years.

"Madrid, May 23."

[Here follows a long list of names of some of the first nobility of Spain]

The *Constitutionnel*, French paper, says "the result of our intervention in Spain will be quite different from that contemplated. We wish to give it peace, but we shall only oppose parties more forcibly to each other by giving to the weaker strength which it did not before possess. Fanatics will maintain that this assertion is false, because that parties should be opposed, it is necessary that there should be two at least ; but in Spain there is but one party, that of the faith. It will be easy to prove there are two parties, and these very much irritated against each other. The party supporting the authority of the Cortes must have some power, or it could not be able to subject Spain to its domination, which the party of the faith was never capable of effecting. The army of the Cortes cannot be very contemptible, or we should not have spent two months in arriving at Madrid, or used such precaution in our advance through the Peninsula. It is three months since we entered Catalonia, and all that time *three* gene[illegible] engaged in pursuit of *one*. If the coun[illegible] to us, why don't we see any one of the enemy's army surrendering itself, and proving, by laying down their arms, how reluctantly they served the constitution of the Cortes? We have been able to collect some recruits and receive deserters—a very ordinary circumstance in war ; but we have not received the entire submission of an army."

FROM EL COLOMBIANO.

CONGRESS.

Bogota, June 22.

The Senate and Chamber of Representatives of the Republic of Colombia united in Congress:

CONSIDERING ;

1st. That a population numerous and proportionate to the territories of a state, is the foundation of its prosperity and real greatness:

2dly. That the population of Colombia, which at no time corresponded with its vast extent of territory, (owing to the barbarous system adopted by its oppressors, in first exterminating the race of Indians, and afterwards prohibiting the admission of all other nations) has been in a great measure annihilated of late, by a war of death and desolation, during thirteen years.

3 dly. That the fertility of the soil, the healthiness of the climate, the abundance of uncultivated lands, and the liberal institutions of the Republic, do permit and require a numerous emigration of industrious and useful foreigners, who, in establishing their own fortunes, may increase the prosperity of this nation, have determined to decree, and do decree as follows:

Art. 1. The executive power, in virtue of the authority granted to it by the constitution and the laws, and for the objects pointed out in the present decree, shall effectually encourage the emigration of foreigners from Europe and North America.

Art. 2. To this purpose it may appropriate two to three milions of fanegas* of lands belonging to the state, disposing of them on such terms, and in such manner, as it may deem advisable ; but without the power of granting to any one family more than two hundred fanegas of land

Art. 3 In the distribution of the foregoing lands, the executive is not subject to the clauses of the law of the 11th of October, of the year 11, which stipulate the price and formalities attendant on the transfer of waste lands.

Art. 4. The executive will prescribe the necessary arrangements, regarding the local situation, the social institutions, and other definitive matters attendant on the emigration of foreigners, as well as the privileges which the emigrants are to enjoy.

Art. 5 All individuals of families of the foregoing description, from the moment they fix their abode in the territories of Colombia, shall be considered naturalized citizens of the Republic, and shall enjoy the rights of citizens, except such as are confined by the constitution to citizens by birth, or such as depend on a residence of a certain number of years within its territories.

Art. 6. The executive shall take especial care that this emigration shall be composed entirely, or for the most part, of laborers and artizans, and shall present to the next legislature an account of the measures it has taken in observance of this decree.

Given in Bogota this seventh day of June, one thousand eight hundred and twenty three—thirteenth of independence.—The vice president of the senate, Jeromino Torres.—The secretary of the Chamber of Representatives, Domingo Caicedo.—The secretary of the senate Antonio Jose Caro.—The secretary of the Chamber, Pedro de Herrera.—Palace of Bogota June 11, 1823—13 Let it be executed, Francisco de Paula Santander. In the name of his excellency the vice-president of the Republic, in charge of the executive power, the secretary of state and of the home department.

JOSE MANUEL RESTREPO.

GOVERNMENT DECREE.

Francisco de Paula Santander, general of division of the armies of Colombia, vice president in charge of the executive power.

The executive being authorized by the law of the seventh instant, to promote the emigration of foreigners, and to distribute among them two or three millions of fanegas of land, under the rules therein prescribed, has thought fit to decree as follows.

Art. 1. Whatever foreigner may wish to receive land in Colombia, in virtue of the foregoing law, shall present himself to the governor or intendent of the province in which he solicits the grant, declaring to what nation he belongs, the number of his family, his profession or employment, and that which he intends following in future.

Art. 2. The governor or intendent shall point out to him the places in which the uncultivated lands lay, in order that he may choose where he will have the grant ; which being ascertained, the land shall be measured by a competent person, to be named by the governor or intendent, (until provincial land offices can be established) and a topographical plan of them will be taken if possible.

Art. 3 These arrangements concluded, the foreigner will make his proposals according to the quality of the land, stating the number of fanegas he requires, and within what period he will commence cultivating them. The governor or intendent will remit to the executive of the Republic all the documents, with his sentiments regarding them. According to the merits of the case, the supreme government will either refuse or grant the lands, on such terms as it may think fit, and in this latter case, an order will be transmitted to the governor or intendent of the province, to give possession, and full title to him or them on whom the favor has been conferred.

Art. 4 The costs due to the appraiser, and other persons employed in surveying the land, together with expences in drawing up deeds, &c. &c shall be paid for out of the value of the lands, in case of their being sold: When they are given by the government, these costs shall be paid by the obliged foreigner ; but in no case shall fees be received by the governors, judges, or others employed in making these arrangements ; and the writings must be transmitted officially to government.

Art. 5 The government in consideration of the service resulting to the Republic from the establishment therein of a foreigner, according to the employment, trade or art, he may exercise, will grant him such privileges as it may deem expedient, and as may be in conformity with the constitution and laws of Colombia.

Art. 6 The governors and intendents of provinces shall cause such lands as are most useful, and in the neighbourhood of ports and navigable rivers to be first populated by the foreigners who come to Colombia: placing the population in elevated and healthy spots. They will also form plans on which the intended settlements are to be established.

Art. 7. They are more particularly charged to protect the new colonists, administering to them prompt justice in all cases that may arise, giving them every possible assistance, and carrying their authority to the utmost, for the purpose of bringing this establishment to perfection.

Art. 8 The secretary of state, and of the Home Department, is charged with the execution of this decree.

Given in the palace of the government of Colombia, in Bogota, on the eighteenth day of June, one thousand eight hundred and twenty three.—13.

FRANCISCO DE PAULA SANTANDER.

By his excellency, the vice president of the Republic,

JOSE MANUEL RESTREPO,

Secretary of state and of the Home Department.

* One fanega is about five English acres.

CHILI

Address of lord Cochrane to the officers of the navy of Chili, on the occasion of his whithdrawing from the service of Chili, for twelve months, to take command of the naval forces of the new government of the Brazils:

To the captains and officers of the navy of Chili.

Gentlemen—As I am about to take my leave of you, at least for a time ; I cannot refrain from expressing my satisfaction at the cheerful manner in which the service has been carried on ; the unanimity which has prevailed, and the zeal which on all trying occasions you have shewn. These have compensated me for the difficulties which I have had to contend with, and which I am confident have been such as never presented themselves in any other service. Your patience and perseverance under privations of all kinds, are such as Chili had no right to expect, and such as no other country experiences, even from its native subjects. In all maritime states, the strictest attention to the necessities of officers and men, regularity of pay, and adequate rewards for services, are deemed necessary as incitements to perseverance, and the achievements of effective heroic exploits ; but your exertions and performances have been independent of all these inducements.

Gentlemen—By our united exertions the naval power of the enemy in these seas though superior to our own, has been annihilated ; and the commerce of the pacific is every where carried on in security under the protection of the Independent flag. To me it is highly gratifying to reflect, that these services have not been sullied by any act of illegality or impropriety on our part, and that while you have asserted the rights of Chili, and maintained and confirmed her independence ; you have so conducted yourselves as uniformly to preserve the strictest harmony and good fellowship with the officers of the ships of war of all neutral states. The services which you have rendered to Chili will, however, be better appreciated at a future period, when the passions which now actuate individuals shall cease to influence ; and when your honorable motives shall no longer be felt as a reproach by those whose selfishness has withheld the rewards of your fidelity, and whose jealousy has denied you even the official expression of public approbation.

Gentlemen—The best approbation is that of your own breasts ; of this none can deprive you. However, if it be any satisfaction to you to receive my assurance that your conduct on all occasions has merited my warmest applause, I can say with perfect truth, that I have great pleasure in rendering you that assurance, and in conveying to you my heartfelt thanks for your uniform cordial and efficient co operation, in the cause in which we have been engaged.

Towards the brave men under your command, I entertain similar sentiments, which you will oblige me by communicating to them in terms most gratifying to their feelings.

In taking my leave of you and them, I have only to add, that if I have not been able to evince my gratitude so fully as I ought, it has not been owing to any deficiency of zeal, but to circumstances over which I had no controul.

I remain, gentlemen, your grateful and faithful friend and servant,

(Signed) COCHRANE.

Valparaiso, January 10, 1823.